

II.2 АНАЛИЗ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПРОУЧВАНИЯТА ПО ВИДОВЕ ПТИЦИ

I Реещи се мигриращи птици

Розов пеликан *Pelecanus onocrotalus*

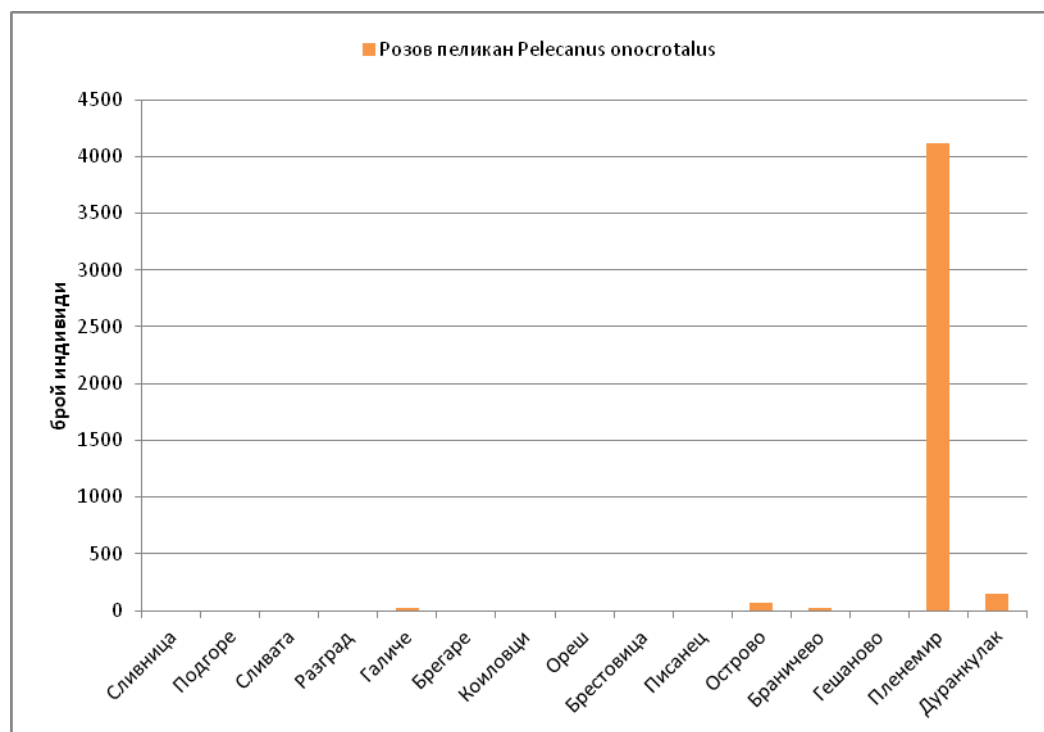
Описание на вида

Един от видовете, които прелита най-близо до Черноморското крайбрежие като цяло, но отделни ята редовно преминават и до 100 км навътре в сушата. При почивка не е задължително да са „на вода“, често пъти ятата кацат направо в разорани ниви за нощувка. Срока на прелет е доста разтеглив, ясно изразен пик трудно се определя. В смесени „комини“ може да се наблюдава с малки кресливи орли, щъркели, средно големи и малки (ястреби, черношипи ветрушки) хищници. Ятата са еднородни, младите и възрастните птици са в смесени ята, но понякога може и да има малки ята само от млади птици. Рядко пъти се присъединяват единични лопатарки, къдроглави пеликани или др. птици. Ятата са най-вече са със средни количества и многочислени (до 3000 индивида).

Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Северна България

По време на есенната миграция 2011 г. са установени да прелитат 4434 индивида, от които 4378 са наблюдавани на постоянните наблюдателни точки и 56 – на временните наблюдателни точки. Това представлява 12% от прелитащата популация на вида по западно-черноморския прелетен път Виа Понтика. Почти всички наблюдавани птици са преминали на наблюдателната точка Пленемир в централната част на Добруджа. Розови пеликани в малка численост са установени на още четири наблюдателни точки в Добруджа – Дуранкулак, Браничево, Сърнино и Преселенци, една в Лудогорието – Острово и една в Дунавската равнина - Галиче. Това показва значителна локализация в миграцията на вида над Добруджа.

Фигура 16. Фронт на миграцията на розовия пеликан през Северна България през есента на 2011 г.

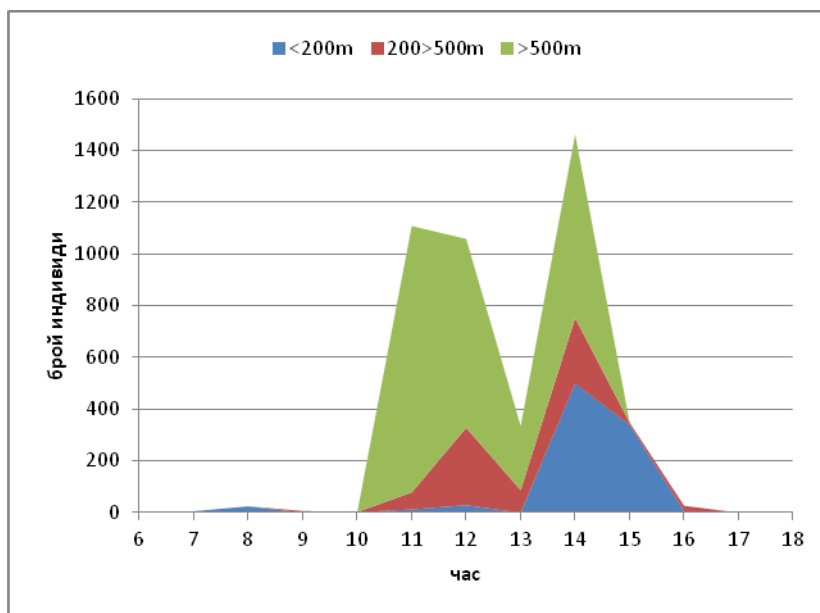
Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

Основната част от розовите пеликани са преминали над района на проучване през септември – 2884 индивида. През август са преминали 1541, а през октомври – само 241. Най-рано розови пеликани са регистрирани на наблюдателната точка Дуранкулак – на 5.8.2011 г. (10 индивида), а най-късно са наблюдавани на 7.10.2011 г. – 241 птици на наблюдателната точка в Пленимир. Максимална дневна численост е отчетена на 16.9.2011 г. на Пленимир. Това е единствената наблюдателна точка, където този вид мигрира редовно във високи числености по време на есенната миграция 2011 г. (виж фигура 169 на стр. ...)

Дневна динамика

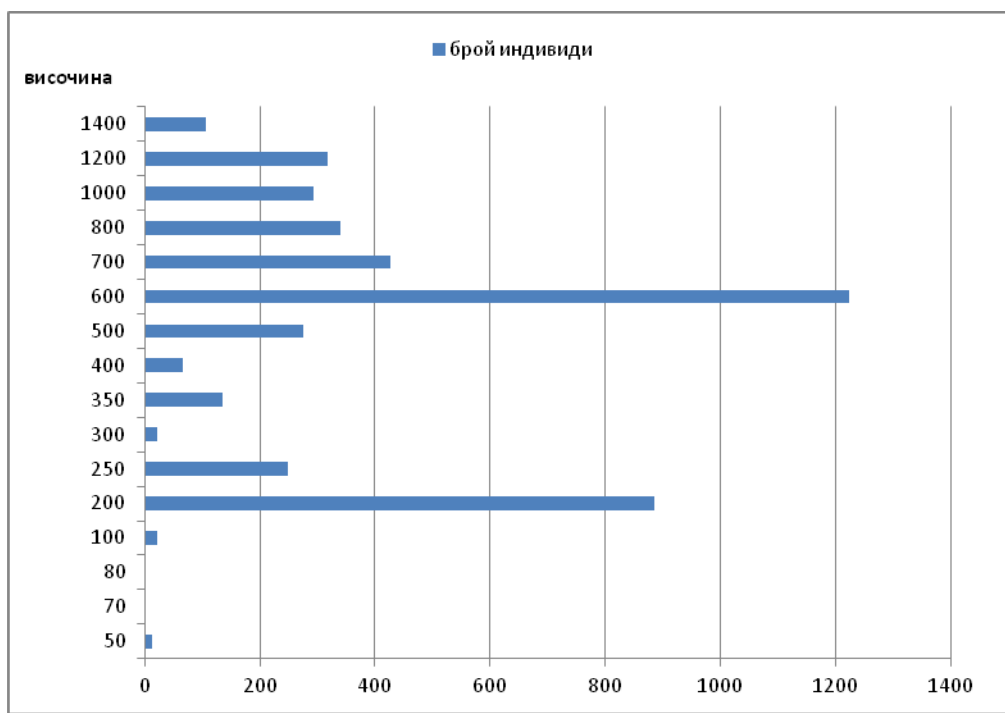
На базата на наблюденията на розовия пеликан на 5 от наблюдателните точки може да се заключи, че най-голям брой птици прелитат изследвания район на Северна България в периода между 10 и 15 ч., като около 13 ч. са регистрирани малък брой птици. Рано сутрин ята са регистрирани в района на Пленимир, а късно следобед – единични екземпляри са регистрирани в район на наблюдателна точка Дуранкулак. Предобед повечето ята розови пеликани летят височина над 500 м, по-малко, в пояса между 200 и 500 м и много малък бой птици летят в най-ниския височинен пояс. Следобед значителен брой птици летят на височина под 200 м, но все пак се запазва тенденцията голям брой птици да прелитат на височина над 500 м.

Фигура 17. Връзка между дневната динамика на прелета на розовия пеликан и височината на полета по време на есенна миграция 2011 г.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на есенната миграция 2011 г. в Северна България розовите пеликани са наблюдавани да прелитат на височина от 50 м до 1400 м, като най-много птици прелитат на височина около 200 м и 600 м. (фигура 18). На практика 62% от розовите пеликани са прелетели на височина над 500 м, 17% - на височина между 200 и 500 м и 21% - на височина под 200 м.

Фигура 18. Височина на полета при розовия пеликан по време на есенната миграция 2011 г.

Миграционни потоци

Основното направление на прелитащите розови пеликани на най-източната от наблюдателните точки – Дуранкулак, основното направление на прелета е в посока югозапад. В района на Пленимир основното направление е юг, но много птици летят и в посока югозапад. В района на Браничево, най-западната част на Добруджа, основната посока на прелета е изток-югоизток. Регистрираните да прелитат през Лудогорието (Острово) и Дунавската равнина (Галиче) розови пеликани поддържат основна посока юг.

Използване на района за стационариране и нощуване от реещи птици

В изследваните райони на Северна България не са регистрирани нощувки на розови пеликани, включително и в Дуранкулашкото езеро.